

ПРИМЉЕНО: 17.12.2018

Na ruke ministarki pravde Neli Kuburović

Орган	Орг.јед.	Б р о ј	Прилог	Вредн.
120				

Poštovana gospođo Kuburović,

Обраћам Вам се као правница по струци, која је 22 године радила у Министарству правде на предметима помиловања и још 11 година као саветник за помиловања у Генералном секретаријату председника Републике, али пре свега као члан Јеврејске општине Београд. Желим да Вас као министарку, која се заклела да ће дужност обављати верно Уставу и бранити људска и мањинска права и грађанске слободе, упознам са правим стањем поводом захтева за упис промене овлашћеног лица у Регистар цркава и верских организација, јер се плашим да до Вас нису дошле комплетне, тачне и релевантне информације.

Као правник и члан JOBа ангаžована сам на организацији Ванредне скупштине у Јеврејској општини Београд (JOB) и била записничар на скупштини, која је одржана 2. децембра 2018. године. Током организације поштоване су све одредбе прописа, а пре свега Статут JOB. Ни једна грешка нам се није поткрала и скупштина је била успешна. Одазвало се 233 члана општине, што се није догодило од како памте најстарији чланови. Обично дође 50-70 чланова а сада су сви били заинтересовани за дневни ред и дошли су.

Разлога за сазивања скупштине је више. Изабрани председник Данило Медић се учланио у JOB пре десетак година. Убрзо после избора на меморандуму JOB, неовлашћено је као представник Савеза јеврејских општина Србије дао сагласност да Delta на месту логора Топовске шупе изгради трговински објекат. Случај је спречен захваљујући Заводу за заштиту споменика културе. Нема потребе да Вас подсећам на значај очувања сваког места страдања током Холокауста и на истински неприхватљив и необјашњив потез председника Медића.

Чланство JOB је, такође, нездовољно и оснивањем предузећа у оквиру JOB, које управља имовином добијеном по основу реституције. Наиме чланови Већа JOB су основали то предузеће, запослили у предузећу сами себе, послују без спољне контроле, односно као чланови Већа контролишући свој рад у предузећу и неразумно троше имовину на своје плате и трошкове предузећа. Уз такво, најблаже рећено, недомачинско пословање и преузете обавезе прети опасност од задужења и продаје имовине JOB, али нико није поминјао кривићну одговорност.

Председник Данило Медић није дозволио расправу о његовој одговорности и прибегаво је неприхватљивим методима спречавања организовања расправе, иако је члан 17. Статута JOB јасан: „Ако Веће JOB не сазове Ванредну скупштину сазваће је подносиоци захтева за сазивање Ванредне скупштине“. Да би по сваку цену спречио расправу о одговорности прибегаво је бруталнијем кршењу прописа и прогласио одлуку о сазивању Ванредне скупштине ништавом, иако Веће није надлежно за доношење такве одлуке. Познато је да су одлуке донете од ненадлежног органа ништаве. Само подносиоци Захтева за сазивање скупштине могу опозвати свој сазив и то је додатно разлјутило чланство, које ни тада није поминјао евидентну кривићну одговорност.

Након што није дозволио одржавање Ванредне скупштине у просторијама JOBа којих сада има више него икад, Данило Медић је спречавао одржавање Ванредне скупштине и у просторима ван JOB сланјем донета у којима је тврдио да је скуп неlegalан. **Непризнавањем Ванредне Скупштине руковдећи органи се постављају изнад свог чланства и стављају се ван домађаја њихове контроле.** Ипак смо успели да одржимо Ванредну скупштину и донели одлуку о разрешењу свих органа управљања који